

«АНЕКДОТИ НАРОДІВ СВІТУ»

Український
АНЕКДОТ

КИЇВ
ЦЕНТР САТИРИ ТА ГУМОРУ
«АСОЦІАЦІЯ «ВСЕСМІХ»
1992

Про смаки не сперечаються — це відомо. Один впадає у транс від рок-шлягера, другий віддає перевагу концерту для скрипки з оркестром, третього до сліз вражають чарівні звуки бандури. Комуś подобаються білявки, інший мріє побратися тільки з рудою, а якась — вийти заміж за сивобородого. Якщо зібрати в одній кімнаті кілька чоловік, то у них можна знайти бодай сотню розбіжностей — від форми зачіски до політичних уподобань.

Проте в одну мить всі зовсім не схожі між собою люди можуть стати подібними один на одного, мов близнюки. Подібними своїм сміхом, своєю реакцією на дотепний анекдот.

Мабуть, не знайти в історії людських стосунків ефективнішого способу спілкування, універсальнішого засобу єднання, найкоротшого шляху до серця кожного, ніж веселий доречний анекдот. Він не лише допомагає людям зрозуміти один одного. Дотепний анекдот розтоплює нитку відчуження, знімає стрес, руйнує перепони.

Для анекдоту не існує відстані. Є навіть такий вислів: із швидкістю анекдота. Сьогодні ви почувете його вдома, а завтра, скажімо, перелетівши океан, можете почути його там. Тільки головним героєм жарту вже буде не вуйко Петро, чи дядько Іван, а, приміром, сер Джонс чи містер Смайл.

Та при всій інтернаціональності сміху, кожний народ має свої улюблені жарти, своїх героїв-дотепників. Українські анекдоти-усмішки, що мають багатомісячну історію, такі популярні, що, певно, немає людини, яка б їх не знала й не переповідала.

Ця збірка — спроба зібрати під одним «дахом» найдотепніші й найпопулярніші українські анекдоти-усмішки різних часів, «золотий фонд» усного народного гумору, жарти, що навряд чи залишать байдужими шанувальників смішного й дотепного.

у 4702640205—01 Без оголошення
92

ISBN 5-7707-2132-4

А ми вип'єм, вип'єм-поцуляєм

БО РІДКА

- Ти чому горілку п'єш?
— Гм... П'ю... П'ю, бо рідка. Щоб густа, то їв би.

ЗАМАСКУВАЛИСЯ

Здибалися у буфеті два приятелі. Випили по чарці, потім по другій.

- Іване, ти мене бачиш?
— Ніби бачу.
Ще випили.
— А тепер, Іване, ти мене бачиш?

— Ні.
— І я тебе ні. Тепер пиймо сміло — чорта лисого жінки побачать!

ЯКИЙ САМЕ?

Ідуть троє чоловіків після добрячої випивки.
— Диви, — каже один, — а місяць трикутний!
— Та ні, — заперечує другий, — він ромбічний!
— А ви про який місяць сперечаєтесь, — питає третій, — про правий, чи про лівий?

НЕ ЖАЛКО

Зчепилися між собою двоє п'яних. Один із них, занісши над головою порожню пляшку, погрожує:
— Ще одне слово і я розіб'ю цю пляшку на твоїй голові!
— От налякав! Думаєш мені твоєї пляшки жалко?

САМОКОНТРОЛЬ

Чаркують друзяки у ресторані.
От один другому пропонує:
— Гришо, давай попробуємо встати на ноги. Як вийде — вип'ємо ще по чарці, як не встанемо — то підемо вже додому.

НА ТРЬОХ

— Чому ж ти такий п'яний?
— Та змикитили на трьох...
— Та хіба ж можна від цього так упитися?
— А двоє не з'явилися...

В КАЛЮЖІ

Ідуть двоє п'яних. Бачать — третій сидить в калюжі і щось шукає.

— Що ти шукаєш? — питають.
— Та не питайте, краще допоможіть!
Залізли й вони в калюжу. Годину шукають, дві...
Аж тут третій вилазить з калюжі й гука:
— Знайшов!
— Що ж ти там знайшов?
— Беріть...

ЯК ВИБРАТИСЯ?

П'яний ходить довкола круглої рекламної тумби, тримаючись за неї руками. Ходив, ходив, нарешті знесилено сідає на землю й каже:
— Діждуся краще ранку. Тоді вже розберусь, як потрапив до цієї ями і як з неї вибратися...

БОЖЕСТВЕНЕ ЛИЦЕ

П'яничка прийшов додому і розглядає перед дзеркалом своє обличчя.
— А таки є в мені щось божествене! — каже жінці.
— Звідки ти це взяв? — глузливо цікавиться вона.
— Сьогодні, коли у автобус сідав, якась бабуся подивилась на мене і каже: «Боже!.. Куди ти прешся?..»

СОБІ Ж НАШКОДИШ

П'яний чоловік повернувся додому, а собака у дворі як загавкає на нього.
— Тихіш-ш-ше, — шепоче чоловік. — А то жінка як прокинеться, де спати будеш?

ВНОЧІ

П'яниця прийшов додому і не в змозі відшукати ковдри, коли лягав до ліжка, укритися власним брудним пальтом. Вночі прокинувся, помацав укритвало і каже:
— І який чорт це до ковдри рукава попришивав?

ІНОЗЕМНА МОВА

— Ваш чоловік володіє якоюсь іноземною мовою? — питають жінку під час перепису населення.

— Мабуть володіє, — відказує вона, — бо як прийде додому п'яний, то таке говорить, що ні я, ні діти не вто-ропаємо.

ДЕ ЗАРПЛАТА?

— Де зарплата? — питає жінка чоловіка, що в день получки прийшов додому п'яленький.

— Та на ощадкнижці.

— А де твоя книжка?

— Та ще друкується...

ОТАКА ЖІНКА

— Хочу розлучитися з жінкою, — каже чоловік судді.

— А що трапилось?

— Щодня вештається по ресторанах і винарнях.

— Невже так п'є?

— Та ні — мене розшукує...

— О, Степан іде. Ховай пляшку!

— Та з ним і Микола сує!

— То ховай і закуску!..

ОРЕЛ

Зустрілися двоє п'яних:

— Ну що, виї'ємо?

— Орел з свинею не п'є!

— Ну, то я полетів!

ЧАРКА

— Дай, сусіде, чарку! — каже п'яленький Іван, переступивши поріг сусідового будинку.

— Чарку дам, а по горілку біжи в магазин, поки відчинений, — відповідає той.

СИЛА ВОЛІ

Проходячи повз буфет, Непійпиво завжди звертався до самого себе:

— Ану, друже, чи є в тебе сила волі?

І твердо йшов вперед, минаючи заклад.

— Молодець — є в тебе сила волі! — говорив через десять кроків і вертав назад до буфету.

ВКОРОЧУЄ ЖИТТЯ

— То правду наука каже, що горілка життя вкорочує, — каже п'яниця. — Бо як хильнеш зранку грамів двісті, то день наче одна хвилина пролітає. А як в кишені нема й на кухоль пива — день такий до-о-овгий-довгий...

ВИГОВОРИВСЯ...

Чоловік мав потребу вилити комусь душу. Одного знайомого на вулиці здибав, другого, третього, та всі кудись поспішають та не слухають. Бачить п'яний іде підійшов і давай розповідати йому. Той мовчки дослухав все до кінця, а потім каже:

— Це я все знаю. Ти краще скажи мені, де моя хата?

ПОВЕРТАЙ ПРАВОРУЧ!

Ідуть двоє п'яних у машині.

— Як переїдемо міст, повертай праворуч, — каже один.

— Що? — перепитує перший. — А хіба не ти за кермом?

ЗАЛІЗНА ЛОГІКА

— Йшов п'яний додому. А переходити потрібно було через кладку. Довго стояв біля річки, роздумував. Потім махнув рукою і пішов убрід.

— Чи ти здурів? Кладка ж поруч! — дивуються сусіди.

— Що ви тямите?! З кладки впаду — увесь вимокну. А так — лише до колін...

ЯКБИ ПРОМИНУВ

П'яний чоловік, що йде дорогою, питає перехожого:

— Скаж-ж-іть, будь ласка, д-де тут п-пивбар?

— Ви вже проминули, — відказує той.

— Не м-може бути. Якби справді п-проминув, то вже б р-рачки ліз...

ОБМИНУВ

Ідуть двоє п'яних дорогою. Один каже:

— Що робити, на мене стовп іде.

— Будь розумний, обмини і не зв'язуйся...

— Ні-ні, годі! Я вже і так двох обминув...

ТОМУ Й ХОЛОДНО

Двоє велотуристів хильнули й вирішили заночувати у лісі просто неба.

А щоб холодно не було, накрилися своїми велосипедами. Невдовзі один каже:

— Щось мені холодно.

— Ще б пак, — одказує другий. — у тебе ж на задньому колесі трьох спиць немає.

ТО ЩЕ НІЧОГО!

— Ой лишенько! Знов п'яний-п'янісінький! — сплеснула руками жінка, побачивши на порозі чоловіка.

— Та я — нічого, — ледве повертаючи язиком, каже чоловік. — А от Петро набрався так, що аж чортики по ньому забігали!

ЗА ОГОЛОШЕННЯМ

П'яний прочитав оголошення про те, що продається мотоцикл з коляскою. Зірвавши папірець зі стовна, пішов до адресата. Була перша година ночі. На настирливий дзвінок вийшов заспаний господар.

— Це ви писали? — тицьнув у папірець.

— Я. Ну так що?..

— Та я прийшов сказати: на біса мені ваш мотоцикл!..

НЕ ХОЧУТЬ ВІДЧИНЯТИ

П'яний з усієї сили гамлесить кулаками по стовпу — аж ліхтар хитається.

Підходить другий п'яний і питає:

— Що, нема нікого вдома?

— Та ні, — відповідає той, — світиться. Не хочуть відчиняти!

НЕ ВСІ ЗРАЗУ

П'яний вертається додому і, щоб не обходити далеко, лізе через тин. Йому це не вдається.

— Святий Миколо, допоможи! Святий Петре, підсади! Святий Георгію, вируч! — звертається він за поміччю.

Тут раптом йому вдається перевалитися через тин і він падає в кропиву...

— Оце такої! Та ви тихіше, не всі зразу!..

У КОГО ЩО

— Як вип'ю зайвих сто грамів, то трактора завести не можу, — каже один п'яний іншому.

— Та то що! — одказує другий. — От як я вип'ю зайвих триста, то скільки не глушу трактора, а він заводиться...

ПРОБЛЕМА

П'яний як чіп чоловік гукає з двору:

— Жінко-о-о!

— Чого тобі?

— Не крути так сильно хатою, а то в двері не можу вскочити!

ЩО ПОРОБИШ

П'яний водій намагається сісти за кермо, та у нього нічого не виходить.

— Мо' краще пішки? — радить якийсь перехожий.

— Не вийде. Хіба не бачиш, я ж на ногах не тримаюся!..

ЯК ПРИЄМНІШЕ

— Дивний ви чоловік, Сидоренко, — каже начальник відділу. — Коли б не пили, то вже б давно були моїм заступником. Невже пити — краще?

— Авджеж. Бо як хильну — відчуваю себе директором, а, бува, і міністром. Це вам не якийсь там заступник!..

ЗАПЕРЕЧИВ

— Як ви могли сісти за кермо в нетверезому вигляді? — обурено питає автоінспектор.

— Не було такого, — виправдовується шофер, — бо я пив у кабіні.

ПРИКМЕТА

— А що то означає, що до мене в хату залетів горобець? — питає жінка знахарку, що добре знається на прикметах.

— Це означає, люба, що в тебе або вікна або двері були відчинені, — одказує та.

Оженилися, не журитися?

ВСЕ ЗМІНИЛОСЯ

Зустрілися на вулиці два приятеля.

— Я чув, ти одружився?

— Так.

— А навіщо?

— Не подобалося харчуватися в їдальні.

— А тепер?

— Тепер подобається.

ЗАБУВСЯ

— Кохана моя Галю, крім тебе, для мене не існує

нічого на світі, — примовляє наречений, виводячи свою подругу із загсу.

— Я не Галя, я — Зоя, — уточнила наречена.

ТАКЕ Ж НАСНИТЬСЯ

— Гвалт! Рятуйте! — заволав чоловік спросоня серед ночі.

— Якого ти дідька, навіжений? — штурхонула його під бік дружина.

— Х-ху! — передихнув чоловік. — Приснилося, ніби я вдруге одружуюсь і — знову з тобою.

ВОРОЖБИННЯ

Наречений вийшов із загсу і побачив ворожку.

— Поворожи мені! — простягає їй долоню.

Та глянула на руку й каже:

— Можу сказати все одним словом: «пізно»!

ПОКОХАВ

— Кажеш, Колю, покохав мене з першого погляду?

— Так.

— І одружишся зі мною?

— Авджеж.

— То поцілуй мене!

— Ходім в затінок — як тут хтось побаче, та й жінці розкаже...

ОСВІДЧЕННЯ

— Коханий, якщо ти мене ще хоч один раз поцілуєш, я — навіки твоя!

— Еге ж. Спасибі за вчасне попередження.

ЕВОЛЮЦІЯ ВВІЧЛИВОСТІ

ДО ОДРУЖЕННЯ: — Обереженько ніжками ставай, бо тут камінчики... — застерігає хлопець дівчину, ніжно підтримуючи за лікоть.

ПІСЛЯ ОДРУЖЕННЯ: — Обережно іди, тут каміння.

ПІСЛЯ КІЛЬКОХ РОКІВ СІМЕЙНОГО ЖИТТЯ: — Куди тебе несе?

Не бачиш — камінюччя під ногами?!

ПОПЕРЕДИВ

Приховав чоловік від жінки троячку. Вранці кинувся — нема. Взяв гусака та й продав. Увечері приходиться напідпитку, а дружина питає:

— Чоловіче, а де це гусак наш?

— Полетів у теплі краї, — відповідає. — А якщо будеш і далі по кишенях шастати, то й коза в гори піде...

ЖЕНИХ

— Ой, мамо, нарешті я знайшла собі жениха!

— А коли ти мене з ним познайомиш?

— Ото бачиш, його «Волга» зупинилася. Зараз він вийде з машини.

— Доню, та він же років на двадцять старший за тебе!

— Та ні, мамо, це не він вийшов.

— А хто ж? Його батько?

— Ні, його молодший син!..

ЩОСЬ ВИЙДЕ

Хлопець провів дівчину додому. Стоять біля хвіртки, а він усе мовчить.

— Я вже йду, — каже дівчина.

— Та постій ще хоч трохи. Я тобі дещо скажу, ти мені щось скажеш, може, й вийде якась кумерція.

КУЛІНАРНИЙ СЕКРЕТ

— Чому б тобі, жінко, не пофарбувати волосся у світлий колір?

— А навіщо?

— Я чув, що блондинки дуже смачно готують.

ЧИ БАГАТО?

Хлопець проводить дівчину додому. Дійшли до її хвіртки, він і каже:

— Закурю та піду!

Покурив. Помовчав і знову:

— Закурю та піду!

І так кілька разів.

Нарешті дівчина каже:

— А в тебе ще багато цигарок?..

ДОСВІДУ НЕМА

Після весілля, проводжаючи гостей, молода каже:

— Добрі люди, може що не так було на весіллі, то пробачайте. Я ж уперше заміж виходжу. На другий раз краще буде...

ПОЖЕЖНИК

Завідуоча їдальнею зайшла на кухню і побачила там молодого пожежника.

— Чому тут пожежник?

— Слідкує, щоб м'ясо не згоріло, — сказала вродлива кухарка.

РАНО ДУМАТИ

— По-моєму, доню, ти виходиш заміж не подумавши.

— Але ж ти, мама, сама сказала, що мені ще рано думати про заміжжя.

НЕ ВСТОЇТЬ

— Проти моєї вроди жодна дівчина не встоїть, — каже парубок друзям.

— Та як же це?

— А так: стане, гляне на мене, плюне та йде далі.

ПЕРЕВІРЕНИЙ ПРИЙОМ

На вулиці слизько. Ідуть двоє закоханих.

— Любий, щоб ти зробив, якби я оце впала і не могла йти далі?

— Сказав би, що до найближчої галантереї завезли імпортну губну помаду.

ЗАБУВ

— Дівчино, можна з вами познайомитись? — питає рудий молодик у брунатноволосої молодіці.

— Чи ти не здурів часом? — дивується та. — Забув, як ми ще чорнявими розлучилися?

БРАТ

— З ким то ти, Оксано, розмовляла тільки що на сходах?

— Зі своїм братом.

— А як його звати?

— Та казав, що Петром.

ПІДГОТУВАЛИСЬ

Прийшли молоді у заге розписуватись. Їх там питають:

— А ви добре підготувалися до такого важливого кроку?

— Ну звичайно! — вигукнув молодий. — Маємо тридцять літрів горілки, п'ять ящиків вина, замовили п'ятдесят літрів самогону. Та й то ще не все!

ЗАЙНЯТИЙ

Прийшла жінка з роботи та й питає чоловіка:

— Що тут мій коханий поробляє?

— Го те, голубко, то інше, то чарку сполоснув.

ТО НЕ БІДА

Жінка з чоловіком посварилися.

— І чого я живу з дурнем ось уже двадцять років! — кричить вона.

— З дурнем можна жити і сорок! Спробувала б ти хоч рік прожити з розумним, — відказав чоловік.

АБИ НЕ ВІДДАТИ БОРГ

Декілька разів ходила дівчина до сусіда-холостяка, щоб той повернув їй позичені п'ятдесят карбованців. Нарешті він каже.

— Виходь за мене заміж і ті гроші будуть нашими.

ОБРАДУВАЛА

— Чоловіче, скоро в нашій хаті з'явиться третя душа, — каже жінка.

— Невже, люба моя, невже?!

— Так! Моя мама вирішила перейти до нас жити.

ТЕЛЕФОН

Жіночий голос по телефону:

— Алло! Куди я потрапила?

— Це баня. А вам куди потрібно?

— Це точно баня?

— Та баня ж!..

— Ні, це баня? Заприсягніться!

— От, чорт! Та баня, баня! А що вам потрібно?!

— Ну тоді добре. Це я знайшла в чоловікових шатах якийсь номер телефону...

ОТ ТАК УВАЖЛИВИЙ

Чоловік і жінка стоять біля вікна.

— Дивись, який у когось уважливий чоловік — навіть білизну з вірвочки знімає... — сказала жінка.

— Уважливий то уважливий, а білизну знімає нашу, — відповів чоловік.

ЯБЛУНЯ

— Ми раз із жінкою посварилися, а потім на згадку про примирення посадили яблуню...

— Чому я так не робив?! До цього часу мав би чудовий сад.

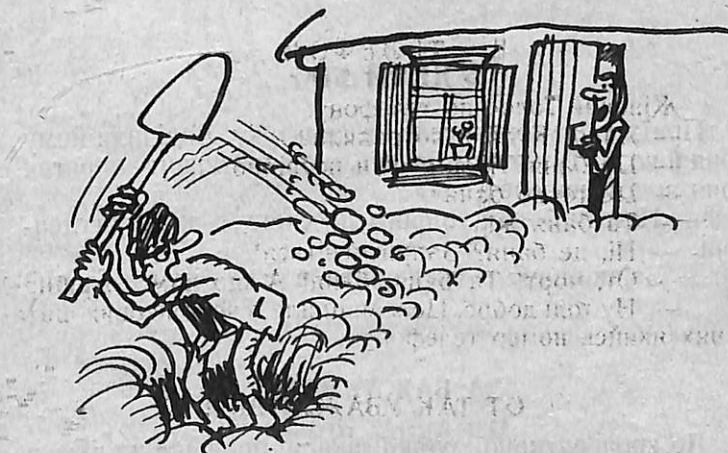
ЧОМУ НЕ РОЗБУДИВ

— Вночі був великий грім! — каже зранку чоловік жінці.

— А чом же ти мене не розбудив? — розсердилась вона. — Ти ж знаєш, що я не можу спати, коли гримить...

ТАКТИКА

— Дайте мені зарплату карбованцями, — просить чоловік.

— Чоловіче! Як же ти сніг відкидаєш — знову стежку засипав!

— А не треба було зі мною сваритися!

— А чому, приміром, не «трояками»? — дивується касир.

— Е-е-е,— примружився чоловік,— тут у мене ціла тактика. Приходжу я додому, віддаю гроші жінці, поки вона порухає по карбованцю, то я вже за порогом...

З ПЕРШОГО ПОГЛЯДУ

— Гено, а ти віриш в любов з першого погляду,— питає дівчина свого кавалера.

— Ні.

— Тоді подивись на мене ще раз.

НІ, НЕ ВСЕ

У приступі ревності розгніваний чоловік кричить на жінку:

— Негідниця, я все знаю!..

— Ой, не хвались, Степане! Скажи, приміром, в якому році побили хана Батия?

В ЯКИЙ БІК?

Приїхав студент в село на практику. Виділили йому коня й воза. Тут конюх бачить, що практикант запрягає коня задом наперед.

— Не тим боком запрягаєш, синку,— каже студентові.

— Звідки вам, дядьку, знати, в який бік мені їхати?

ЗА БАЖАННЯМ

До кооперативної зубної лікарні прийшов пацієнт з проханням вирвати хворий зуб. Довідавшись, скільки це коштуватиме, він вигукнув:

— Двадцять карбованців за п'ять хвилин?..

— Якщо хочете, я можу тягнути зуб довше,— відповів лікар.

Справи сімейні

ЯКБИ ВАМ МОЇ ОЧІ

У одного чоловіка була руда, некрасива жінка. Якось йому кажуть:

— Степане, навіщо ти таку некрасиву жінку вибрав? А він відповідає:

— Люди добрі! Якби вам мої очі, то вона вам сонцем світила б.

ВНОЧІ І ВРАНЦІ

Вранці чоловік запитує жінку:

— Послухай, а що ти подумала, коли я вночі повернувся з цим синцем під оком?

— Нічого не подумала. Коли ти повернувся, синця ще не було.

ПОКИ ЖИВИЙ

Чоловік до жінки:

— Жінко, ти нарубала дров? Рубай, поки я живий, бо як помру, то сама будеш рубати.

ПЕРЕКОНАЛА

— Я давно мрію про велосипед,— каже жінка подрузі.— Весь час товкмачу чоловікові про те, як корисно крутити педалі на свіжому повітрі.

— І як, переконала його?

— Частково. Він виніс мою ножну швейну машину надвір.

ПОЗНАЙОМИЛИСЬ

Дівчина прийшла до лікарні відвідати парубка. Аж тут бачить жінку в білому халаті.

— Скажіть, де тут лежить Василь? — питає.

— А ви ким йому доводитеся? — цікавиться жінка.

— Я його сестра.

— Приємно познайомитись. Я його мати...

НІЖНІСТЬ

— Ти буваєш ніжною зі мною лише тоді, коли тобі потрібні гроші! — з докором каже жінці чоловік.

— А хіба це буває так рідко?..

ЧОМУ?

Під час бурхливої сварки, жінка згарячу кричить чоловікові:

— Скажи мені, чому ти такий осел?

Чоловік задумливо почухав потилицю і відповів:

— Скоріше всього тому, що оженився на тобі.

ЗДІЙСНИЛОСЯ

— Василю, чи здійснилась хоч одна мрія твого дитинства? — питає дружина чоловіка.

— Здійснилася. Коли мати тягла мене за чуприну, я мріяв стати лисим!

ПОЧУЛА

Чоловік повернувся з роботи. Помився, сів до столу, гукає жінці:

— Галю!

— Що?

— Іди-но сюди!

— Га?

— Сюди іди, кажу!

— Не чую.

— Я гроші одержав!

— Так би й казав. А то розкричався — глуха я чи що?..

НЕ ПОПЕРЕДИЛА

Поставила жінка перед чоловіком миску борщу. Той швиденько все з'їв.

— Щось мені здається, сьогодні несмачний борщ,— каже жінка.

— То чому ж ти раніше мовчала, а я вже все вїв!

ХТО ГОЛОВНІШИЙ

— Хто в тебе, Миколо, глава сім'ї? — питають в чоловіка.

— Коли як: гроші заробляти, то я, а якщо витрачати, то моя жінка.

НЕ БІДА

Жінка плаче-заливається сльозами.

— Що трапилось? — питає чоловік.

— Біда! Я проковтнула голку.

— Хе... Те ж мені біду знайшла. На, візьми другу!..

ЛЮБИТЬ ПИСАТИ

- Мамо, а чого це наш татусь так багато пише?
- Звідки ти це взяв, синку?
- А кожного ж ранку, як іде на роботу, просить у тебе грошей на склянку чорнила...

АБИ НЕ ГОРІЛКА

- Ех, Колю, от якби ти ще кожного дня не був п'яний...— дорікає молода жінка чоловікові.
- Якби-якби... Гадаєш, на тверезу голову, я б на тобі оженився?

ІДЕ

- Жінка дивиться у вікно й задумливо каже:
— Дощ іде.
- Чоловік, не відриваючись від газети:
— Скажи, що мене немає вдома.

ХАЗЯЇН

- Набридло чоловікові, що жінка ним як хоче командує. Хильнув трошки, прийшов додому і давай гримати з порога:
— Хто тут хазяїн?!
- Мовчанка.
- Хто тут хазяїн?! — кричить знов.
- Ніхто не відповідає.
- Я востаннє питаю, хто тут хазяїн?! — шосили грюкнув чоловік по столу.
- Аж тут заходить до хати жінка і як вперішить його скалкою, аж бідолаха під стіл покотився. Вилазить, потирає гулю:
— Уже навіть і запитати не можна...

СМАЧНИЙ БОРЩ

- Дуже смачний борщ ти зварила, — каже чоловік жінці. — Тільки от якби б трохи менше солі, капуста аби

не переварена, та сала й перчику побільше, то й говорити б нічого було.

РОЗВІЯВ СУМНІВ

- Хотіла б я знати, чи будеш ти мене любити, коли я посивію? — питає жінка в чоловіка.
- А хіба я тебе не любив, коли ти була то чорною, то білою, то рудою?..

СЛУХАВ

- Питає жінка чоловіка:
— Де ти так довго був?
- Та на базарі новини слухав.
- І що ж цікавого почув?
- Та хіба з тим народом доступишся? Далеко стояв, так нічого й не почув.

САМ ПРИЗНАВСЯ

- Вчора ти знову пиячив, — каже вранці жінка чоловікові.
- Я? Звідки ти це взяла?
- Та ж учора ти сам признався.
- А-а, сп'яну чоловік може й не таких дурниць наговорити!..

А СВИНЯ ПРИЧОМУ?

- Знаєш, чоловіче, — каже жінка, — завтра якраз міне двадцять п'ять років, як ми поженилися. Не гріх було б свиню зарізати.
- А її ж навіщо? — дивується чоловік. — Хіба та свиня винувата?

ЩОСЬ ТРАПИТЬСЯ

- Прийшов чоловік з роботи й умився. Гукає жінці, яка пореається на кухні:

— Жінко швидше-но сюди! Давай рушник! Хутчіш!..
— Що трапилось? — прибігає переполохана дружина.
— Не трапилось, а трапиться — як не даси, сам обсохну!

А ТЕПЕР?

Чоловік зробив жінці сюрприз — наварив картоплі.
— А чого це картопля, що ти наварив, самогоном тхне? — питає жінка, приношуючись. Чоловік мовчки відступив два кроки:
— А тепер?

ПРОГНОЗ

— Шось так спати хочеться, певне дощ буде, — каже, чоловік позіхаючи.
— Якби на твій сон, та весь час дощ ішов — давно вже був би потоп, — сміється жінка.

ОТАКИЙ ЖЕНИХ

Донька: Мамусю, як ти подивишся на те, що я виходжу заміж за Миколу? Він має такі гарні вуса!
Мати: Але ж цього замало, доню...
Донька: Не хвилюйся, він й бороду відпустить...

НЕ ВАЖКО

Чоловік повіз хвору жінку до міської лікарні. В автобусі він задрімав й поклав голову на жінчине плече. Аж тут прокинувся й згадав, що вона нездужає.
— Жіночко, тобі не важко?
— Та ні, вона ж порожня...

НЕМА ПОТРЕБИ

Жінка докоряє чоловікові:
— Чому, коли моя мати приїздить до нас, ти її нікуди не поведеш?

— Нема потреби, — відповідає чоловік, — все одно щоразу вона знаходить дорогу назад.

НЕ ГРАМОТНИЙ

Зайшла до трамваю мати з маленьким синком. Сіли на вільне місце біля старої жінки. Аж тут малий хлопчак виймає з кишені пачку сигарет і закурює. Літня жінка обурилась:

— Чому ваш син курить?.. Тут же ясно написано «Курити заборонено»!
— І чого ви до дитини причепилися! — підняла крик матуся. — Він ще читати не уміє!..

КІСТКА

— Павлику, не гризи кістку, ти ж не собака, — сердиться мати. — Віддай її краще таткові.

НАУКА

Батько вирішив вивчити сина рахувати. Посадив його коло себе і наказав уважно слухати. Потім тоненько бекнув раз, вдруге — грубіше, а втретє і зовсім басом.

А потім питає:
— Скільки тут баранів бекало?
— Один!..

ЧИ БИЛА?

— Татку, тебе колись била твоя мати? — запитує донька.
— Ні, тільки твоя...

ДО ЧОГО ХИСТ

— Наш син, — ледацюга, — скаржиться мати.

Нічим не цікавиться, байдкує. Цілими днями валяється на тахті і дивиться крізь вікно на небо.

— Може, метеорологом хоче стати? — озвався батько.

НІЧОГО НЕ КАЗАВ

Батько ладнав ялинку і вдарив себе молотком по пальцю. Аж тут нагодилася мати.

— Доню, а що сказав тато, коли вдарив себе молотком по пальцю? — запитала вона.

— А погане казати?

— Ні, погане можна пропустити.

— Тоді нічого не сказав! — відповіла доня.

ПОЇХАЛИ

Коли сім'я сіла обідати, за вікном майнула постать сусідки.

— Чорти її несуть! — видаядлась мати — Скажіть, дити, що мама нема вдома. Я поїхала.

А сама сховалась під столом. Ось і сусідка в хату.

— А матері нема вдома, — каже найменше. Вони поїхали під стіл.

НЕ СКАЗАВ

Батько наказав синові нікому не балакати про те, що вони закололи кабана. Аж тут сусід.

— Багато сала посолили? — питає.

— Сала нема, — відповідає хлопчик.

— А м'яса?

— М'яса теж нема.

— То хоч шкура є? — не вгає сусід.

— Ну, шкура, шкура є, тільки тоненька-тоненька.

ЧЕРЕЗ РІЧКУ

Чоловік, жінка і їхній шестирічний синок переходять убрід річку. Серед річки жінка захвилювалася:

— Господи, а де ж наш Іванко?

— Не кричи! Я його за руку веду, — відповів чоловік.

ЧОМУ ТАК

Син рубав наזורі дрова. Батько підійшов до нього, подивився, а потім питає:

— Чому це ти сидячи рубаєш?

— Та я вже лежачи пробував, — відповів той, — то виходить ще гірше.

НЕ САМА

У сусіднє село до старшого брата приїхав в гості менший з усім своїм сімейством.

— А як же ви матір саму лишили? — запитав старший брат.

— Та чого ж саму?! Там з нею троє поросят, десятеро індиків і тримісячний онук.

ЙОГ

— Мамо, наш тато йог? — запитав син у матері.

— Звідкіля ти це взяв?

— Та він же вчора казав, що дві пляшки горілки роздавив...

— То й що?

— Як що? І навіть рук не порізав... Я читав, так тільки йоги вміють...

ПОБАЖАВ

Приїхав якимось зять до тещі. Нарубав дров, наносив води. Покликала його теща обідати. Поставила закуску, пляшку і чарку — малесеньку-малесеньку.

— Щоб тому руки повідсихали, хто робить такі чарки! — говорить.

— І щоб тому й очі повилазили, хто їх купує, — відповідає зять.

ПОМИВ

- Чого це твоя теща вчора ввечері так вершала, — питає один приймак другого.
- Та то я їй перед сном ноги мив...
- Ну й що?.. Я теж своїй мив, так вона ж не вершала...
- А як ти своїй ноги сушив?
- Ясно як — рушником витирав...
- Е-е!.. А я викручував...

ПОЖАЛІЛА

- Мамо, — каже донька, — може спочатку дамо грибів собачці, щоб побачити, чи не отруєні вони.
- Ти що, донько, здуріла? — здивувалася мати. — Такого доброю собаку хочеш згубити. Он скоро твій Дмитро на обід прийде, тоді й побачимо.

ЗРАДІВ

Тільки-но теща ступила через поріг, а зять їй на зустріч:

- Ми такі раді, такі раді. Ми якраз купили автомобіль, то давайте я вас одразу і відвезу.

ХТО ВИНЕН

- От ви кажете, що теща така-сяка, нехороша, — докоряє теща зятєві. — А хто зробив мене тещею? Хіба не ви?..

ОБДУРИЛА

Заїхав бригадир до тещі, а вона якраз вареники мастить.

- Василю, може ти не снідав, то сідай вареників поїси!
- От спасибі, якраз і не снідав.

Присів Василь до вареників. Теща бачить, що скоро нічого не лишиться, вийшла на двір й відв'язала його коня.

Забігає до хати:

- Василю, Василю, кінь утік!

Схопив Василь макітру з варениками та й каже:

- От клятий кінь — не дав і поснідати. Ну, добре, мамо, я побіг, а макітру жінка вам увечері принесе!..

ПРИЧИНА

- Вирішив я зі своєю Ольгою розлучитися.
- Це чому? Вона ж і гарна і турботлива...
- То тільки на перший погляд.
- А що ж таке?
- Та уже восьмий місяць гризе, щоб я виніс з хати новорічну ялинку.

- О! А чого це ти від колодязя з порожніми відрами прийшла?

— Ти ба! За тими балачками і води забула набрати.

ОТАКИЙ ВІДПОЧИНОК

— Одразу видно, що ти гарно відпочив: аж щоки поповнішали і порожев'їли!

— Про який відпочинок ти говориш?! Я тільки тим і займався, що надував гумові матраци для жінки й тещі.

СІВОЗМІНУ РОБИМО!

Дід Карпо жив по сусідству з колгоспним агрономом. Якось агроном питає:

— Оце вже при моїй пам'яті ви років двадцять садите картоплю на одному місці. А наукою доведено: треба робити сівозміну.

— А ми сівозміну робимо, — одказує дід. — Один рік баба садить картоплю, а на другий рік — я.

ЗА ВСЕ ЖИТТЯ

— Діду, а ви були колись малим? — питає онук.

— Був.

— І це у вас за все життя тільки один зуб виріс?

ОТ ТАК ЧОБОТИ

— От ти навіть року не поносив чобіт, — дорікає дід онукові, — і уже порвав, а як ж бувало по двадцять п'ять років носив.

— І щороку носили? — дивується онук.

— Аякже! Щороку, коли на різдво та на пасху до церкви йшов.

НІС

— Бабусю, а ваш ніс влізе в чорнильницю? — запитав онук.

— Дурненький, що це ти вигадуєш? — розсердилась бабуся.

— А чого ж тато казав: «Моя теща куди хоч свого носа всуне».

Про рибалок та мисливців

ЧИ ДОБРЕ БЕРЕ?

— А риба там добре бере? — запитали рибалку.
— Просто лютує!.. Щоб нажити гачок, доводиться ховатися за дерево! — відповів той.

СПІЙМАВ

Іде собі якимось рибалка берегом річки. Сердитий, бо нічого не впіймав. Раптом бачить, сидить на березі чоловік, в руках тримає дзеркало і направляє його на воду.
— Що ти робиш? — цікавиться рибалка.

- Рибу ловлю.
- Як?
- Це секрет... А втім, можу тобі його відкрити, якщо поставиш могорич.

Пішли вони в чайну, випили, закусили. От рибалка нетерпляче просить:

- Ну то розкажуй же.
- А що тут розказувати, секрет дуже простий: я наводжу дзеркало на воду, риба бачить себе і думає, що така ж сама рибина перекирвляє її. Риба починає сердитись і кидатися на дзеркало. А я в цей час підставляю капелюха і вона падає прямо на нього.
- Так просто? Та не може бути, не вірю... І багато ж ти так сьогодні спіймав?
- Оце ти вже третій...

НЕ ДУРНИЙ

— Дивися, скільки я риби наловив... — почав було чоловік, коли прийшов додому з рибалки, та жінка перебила його:

- А мені сусідка говорила, що ти на базар заходив...
- Ну й що, я стільки наловив, що довелося половину продати — важко були нести.

ЗАХОПИВСЯ

Один рибалка розповідав дамі про свою пригоду. — Минулого літа я підсік на вудочку надзвичайно велику шуку. Витягти її сам я не міг. А тут вона як смикне — й потягла мене у крижану воду, та ще й на яку глибину! Я було кричати почав, та хто почує...

- Дама злякано запитала:
- І як же ви вибралися?
- А ніяк. Я втонув...

ЩО ТАМ УМІТИ

— Давай поїдемо завтра на риболовлю, — пропонує один приятель іншому:

- Та я ж не вмю ловити рибу.
- А що там уміти: налив — випив, налив — випив.

ПОРІВНЯВ

- Як тут ловиться, — питають в рибалки.
- Добре!
- І багато впіймали?
- За чотири години — нічого.
- І це називається — добре?
- А хіба ні? Он бачите рибалку на тому березі? То він нічого не зловив за сім годин.

УТОНУВ

Хлопець взяв на рибалку знайому дівчину. Закинули вудки.

- Скільки коштує та червона з білим штучка на вудці? — раптом питає дівчина.
- Поплавок? Копійки. А що?
- Біда трапилась: мій утонув...

СКУПІ

Чоловік повернувся з рибалки й ділиться враженнями:

- Ти й уявити собі не можеш, які скупі бувають люди! Вчора ми з друзями домовились: хто перший упіймає рибу, той всіх пригощає. То що ти думаєш? Один, бачу, впіймав, але вудку з води не витягає, далі й другий піймав, але теж не поспіша тягнути...
- А ти, — цікавиться жінка, — нічого не зловив?
- Ну, я просто не насадив черв'яка.

ЗАУВАЖИВ

На Каховському морі двоє рибалок увесь вечір ловили рибу, та нічого не спіймали. З досади вони добряче випили й вирішили на човні переправитися на протилежний бік.

Гребли усю ніч. Коли розвиднилось, один з них зауважив:

— Ех, Миколо, шкода, що ми вчора забули одв'язати човна!

ЗВИЧКА

— Дивуюся, як це у вас вистачає терпіння цілісний день просидити з вудкою і нічого не впіймати? — питають в затятого рибалки.

— Я одружений, у мене вдома три дорослих доньки, два онуки, пес і фортепіано... Я звик терпіти...

НЕЗАПЕРЕЧНИЙ ДОКАЗ

— Ви твердите, що обвинувачений винятково чесна і правдива людина. Чим ви можете це довести? — суворо питає суддя.

— Можу, — каже свідок. — Я на власні вуха чув, як він признався, що цілий день просидів на річці з вудкою і нічого не спіймав.

З ПОЛЮВАННЯ

Повертається пізно ввечері чоловік з полювання. Жінка в крик:

— І хто ж тебе так? І де ж тебе так? Господи, весь у синцях!

— Не лякайся. Це ми з товарищем зайця ділили.

ОТ ТАК УДАР!

Розказував один чоловік:

— Іду лісом, каже, а в потилицю і в очі такий вітер дує, що може з ніг звалити. Дивлюсь, аж переді мною вовк. Стріляти нема чим, а тікати пізно. Як розмахнувся, як врізав вовка кудяком і впав у кучугуру снігу. А коли опом'ятався, то побачив на землі два вовки. Оце був удар!

ЧИЙ СТАРШИЙ

Сперечаються мисливці: чий собака старший?

— У мого від біганини хвіст лише на волосинці тримається.

— А мій до того добігався, що ноги по коліна стер.

— А мій такий старий, що на бігу очі випадають, то він передніми лапами їх знову вставляє та й далі біжить.

ВЕДМІДЬ

Два мисливці побачили сліди ведмедя.

— Іди подивись, куди він пішов, — сказав один.

— А ти?

— А я піду в протилежний бік, подивлюся, звідки він вийшов.

ПОГОНЯ

— Куди це ти біжиш? — запитують мисливця.

— Ц-це я за в-вовком женуся...

— А де ж він?

— Т-та т-трохи в-відстав...

ДРУГА

Підстрелив мисливець на полюванні качку й з гордістю каже товаришам:

— Оце вже друга!

— А де ж перша? — питають ті.

— Ту я ще перед війною вбив.

ЗАЙЧАТИНА

Син забігає до хати:

— Тату, зайчатину їсти будете?

— Буду! А де ж вона?..

— Та он до дядька Пилипа в садок побігла...

МИСЛИВСЬКА РОЗПОВІДЬ

— Пішов я взимку на зайця. Й Рябка свого прихопив. Облазили ми з ним всі поля, куші, а зайця ніде не бачили. Вирішили додому повертатися. І раптом я угледів зайця. А Рябко так стомився, що і не помічає. Тоді я гукаю:

— Рябко, заєць!

А Рябко як підстрибне:

— Де?!

НЕЗАПЕРЕЧНИЙ ДОКАЗ

— Ти віриш, що твій Іван був учора на полюванні? — питає в жінки сусідка. — Він же нічогосінько не приніс.

— Тому й вірю.

ЯК ВІДРІЗНИТИ

— Батьку, як можна відрізнити зайця від зайчихи? — питає син татуся-мисливця.

— Запросто. Береш зайця і кидаєш на землю. Як побіг — то він.

— А вона?

— Як побігла — то зайчиха.

СЛІДИ ВЕДМЕДЯ

— Чи не доводилось вам бачити слідів ведмедя? — питає мисливець в лісника.

— Ходімте, тутечки близько. За отою горою його барліг.

— Та я ж тільки про сліди запитав...

ПЕРЕДЧУВАЛА

Приходить чоловік з полювання.

— Знаєш, жінко, — каже, — сьогодні якийсь нещасливий день. Нічогосінько не вполював.

— Я передчувала, що саме так і буде!

— Чого це раптом?

— Ти забув вдома гаманця...

БОЇТЬСЯ

— Татку, чому ти боїшся зайців? — питає син.

— Хто тобі сказав, що я їх боюся?

— Чому ж ти тоді, як йдеш на полювання, береш із собою рушницю?..

НЕ ВЕРТАТИМУСЬ

Чоловік збирався на полювання. Поклав до клунку пляшки, наїдки, трохи патронів і вийшов з хати.

— Миколо, ти рушницю забув! — гукає жінка.

— Ет, не буду вертатись, бо це до невдачі...

НЕЖИВА КАЧКА

Мисливець вихвалявся, який він гарний стрілець. Раптом мимо пролетіла качка.

— Дивіться, як ми її зараз, — сказав він і вистрелив! Качка полетіла собі далі.

— Ви бачили диво? — гучно виголосив мисливець. — Неживі качки по небу літають...

ЯК СТРІЛЯТИ

Мисливець-початковець питає у старшого:

— Як для вас краще: стріляти в зайця, коли він біжить, чи коли він сидить?

— Коли він висить.

ЗАЄЦЬ

Йдуть на полювання двоє мисливців. Раптом один зупиняється й смикає за руку товарища.

- Дивись, он заєць сидить. — стріляй швидше!
- Точно сидить!
- Стреляй, чому ж ти зволікаєш?
- Дай спокій. Як вистреллю, то точно втече, а так хоч подивлюся на живого.

ПОСТРІЛ

— Це ж треба так не пощастити. — розповідає дома мисливець жінці, — з першого пострілу качку підстрелив...

- То ж чудово...
- Може й чудово, аби не кляте пір'я. Само геть полетіло і м'ясо з собою понесло.

ВДАЛЕ ПОЛЮВАННЯ

Повертається чоловік з полювання в гарному настрої.

- Що багато зайців вбив? — питає жінка.
- Жодного.
- А чом же такий веселий?
- Бо я їх так нажахав, що всі до одного геть з ліса повтікали...

— Риболовля виховує справжнє терпіння. Буває, не клює і рік і два... Зате потім як клоне! І знову тихо...

ЗАБРАКЛО

- Мисливець, що пішов на полювання з двома собаками через годину повернувся.
- Ти прийшов узяти ще патронів? — питають у нього.
- Ні, собак.

ВЛУЧИВ

- Цілий день полювали в лісі мисливці. Почало смеркати. Старший скликав всіх.
- Всі тут? — питає.
- Всі.
- Слава всевишньому! То, значить, я у зайця влучив.

ТОЧКА ПРИЦІЛУ

- Вчора на полюванні я одним пострілом застрілив сім куріпок.
- Куди ж ти цівився?
- В гніздо з яйцями.

КОЗА

- Учора з кумом ходили на полювання.
- Щось вбили?
- Аякже! Козу.
- Та хіба ж в нашому лісі водяться дикі кози?
- Та коза не так щоб дуже й дика. От господар її — дикий це точно.

З'ІВ

- Два чоловіки познайомились в ресторані. Випили, один почав розповідати:
- Молював я якось на тигрів. І як на зло риболовля зігнувалася. Підскочив тигр до мене, і... з'їв.
- Але як же ти живеш?
- Хіба ж це життя!..

Сміх На кожному кроці

ПОПЕРЕДИВ

Чоловік заліз на дах скинути сніг. Та раптом він підсковзнувся і зірвався вниз. Пролітаючи повз своє вікно, він гукнув:

— Жінко, сьогодні готуй на одного менше!

ПІСЛЯ ВИСТАВИ

Чоловік і жінка виходять з театру.

— Ти що, з глузду з'їхав? — лається жінка. — Дати гардеробниці лілового червінця — це ж треба!

— Люба! По-моєму ця канадська дублянка, яку вона видала замість мого старого пальта того варта.

ЗМІЯ

Дядько зайшов до вагону і бачить: всі місця зайнято. «Нічого, — думає він, — зараз я швидко змушу їх по інших вагонах порозбігатися».

Він відкрив кришку валізи, закрив, а потім поліз під лавку.

— Що ви шукаєте? — цікавляться пасажери.

— Не заважайте, — каже, — все одно її спіймаю.

— Кого?

— Та змія з чемодана втекла. Кобра...

Людей в вагоні як не було.

Заліз дядько на полку й розкошує сам у порожньому вагоні. Вночі прокинувся й питає провідника:

— Скоро Харків буде?

А провідник лазить з ліхтарем під лавками.

— Який там Харків! — каже, — вчора якийсь дурень випустив змію, тепер відчепили вагон. От і стоїмо в тупику...

ВУХО-ОЧІ

У поліклініці чоловік питає в реєстратурі:

— В якому кабінеті приймає лікар вуха-очі?

— У нас нема такого, — одказує чергова. — Є вухогорло-ніс, тобто отоларинголог і окуліст. До кого з них вас записувати?

— Ні, мені треба саме лікар вуха-очі, — наполягає чоловік.

— А який у вас діагноз?

— По радіо чую одне, а довкола бачу зовсім інше...

ЧАС І ВІЧНІСТЬ

— Яка різниця між поняттями: час і вічність? — вже вкотре запитує студент професора.

— Якби у мене був час пояснити це, — відповів професор, — потрібна була б вічність, щоб ви зрозуміли.

ЧУДОВИЙ БУВ ДЕНЬ

Прийшов Марко до сусіда Андрія за боргом. Андрій (щоб відвести розмову про борг):

— Ну й погода сьогодні — носа не витикнеш!..

Марко:

— І справді — кепська погода. А пам'ятаєш, Анд-
рію, який чудовий був день, коли ти в мене позичив сто
карбованців?..

ЧИ СТРАШНО?

Онук питає в діда:

— Діду, а чи не страшно тобі вночі сторожувати?

— Страшно, Колю. Страшно, аж поки не засну...

ЯК ДЛЯ КОГО

— А скільки важать оці поросята? — запитує голо-
ву колгоспу представник з району.

— Та кілограмів п'ятдесят-шістдесят, — відповів го-
лова. — Але якщо особисто для вас, то — кілограмів
десять.

ВИПАДКОВИЙ ЗБИГ

— Діти, хто може навести яскравий приклад випад-
кового збігу обставин? — питає на уроці учитель в
учнів.

— Я можу! — піднімає руку один хлопчик. — У мого
тата і мами в один і той же день було весілля.

СЕРВІЗ

— Ти знаєш, я був у знайомих на обіді. Весь сервіз
був із справжнього золота, навіть ножі.

— Невже? Ану покажи!

НЕ КРАВ

— Чи визнаєте ви, що вкрали у сусіда півмішка кар-
топлі, — питають на суді чоловіка.

— Та не крав я, — розводить руками він, — тим
більш не півмішка, а чверть, бо ж там кожна друга була
гнила.

АКТИВНА ФОРМА

Учитель на уроці:

— Діти, запишіть речення: «Воли тягнуть плуга».
Це активна форма. А хто скаже, як буде пасивна фор-
ма?

Учень:

— Ясно як: плуг тягне волів...

ВАЖКИЙ

Прийшов чоловік на пошту відправити бандеролю
синові.

— Пакет дуже важкий, — каже приймальниця, —
треба ще дві марки приклеїти.

— Воно мо й треба, але ж тоді він стане ще важчим.

РОДИЧ

Поселився у Пилипа родич. Якось повертається піз-
но ввечері, а Пилип йому і каже:

— Гей, Валько, іди там борщ їж.

— А де він? — обізвався той.

— Не хочеш, то й не треба!

НЕ ЧИТАЄ

На одному й тому самому місці на вулиці жебраку-
вав сліпий. Раптом одна жінка, проходячи повз нього,
бачить, що він читає журнал.

— Як же ви читаєте, коли ви сліпий? — спитала
жінка.

— А я не читаю. Я тільки малюнки розглядаю.

ЗАЛИШИВ НЕЗАМКНЕНИМИ

Полягали увечері чоловік і жінка спати. Жінка запи-
тує чоловіка:

— Ти входні двері замкнув?

- Так.
- На верхній замок?
- Так.
- А на середній?
- І на середній.
- І на защіпку?
- І на защіпку.
- А на ланцюжок?
- Забув,— винувато каже чоловік.

Жінка підхоплюється з ліжка і кричить:

— Ну ось, люди добрі, заходьте, беріть все, що треба, бо мій дурень залишив двері незамкненими!!

ПРОХАЛИ Й НЕ ПУСКАЛИ

Хвалився циган, ідучи з гостей:

- Так вже прохали мене, так не пускали!
- Куди ж прохали?
- Із хати.
- А не пускали?
- В хату.

ЗАБУВ ВІДРУБАТИ

Слідчий запитує робітника м'ясокомбінату:

— Скажіть, ви не відмовляєтесь, що вкрали вчора м'ясо з холодильника?

— Не відмовляюся, товаришу слідчий, було таке: вкрав одну свинячу ніжку...

— Але ж у протоколі записано, що ви вкрали вісім кілограмів м'яса!

— Може й так, бо я ту ніжку забув відрубати від стегна.

НАВІЩО ЗУБИ?

На уроці анатомії вчитель питає:

- Скажіть, діти, навіщо людині зуби?
- Щоб їсти,— хором відповідають учні.
- А ще для чого?

Всі мовчать. Тут підводиться одна дівчинка і каже:
— Ще для того, щоб боліти.

ДРІБНИЦЯ

У магазині уцінених товарів продавець розхвалює покупцеві магнітофон:

— Беріть, не помилитесь: сучасне оформлення, стерео, чотири доріжки, автоматика...

— А чому ж його уцінили?

— Через дрібницю — немає звуку.

НА МІТИНГ

Біль площі, на який відбувається мітинг стоїть міліцейська машина.

— Ви звідкіля йдете? — питає міліціонер перехожого.

— З мітинга!

— Тоді мерщій в машину!

— А ви звідкіля? — питає другого перехожого.

— З мітинга.

— Теж хутчіш у машину!

— Теж з мітинга? — питає третього.

— Ні.

— То давайте мерщій на мітинг, а тоді — в машину!!

СКІЛЬКИ РОКІВ?

До дядька Свирида приїхав гість із міста.

— Скільки років вашій теличці? — питає.

— Два роки.

— А по чому ви пізнаєте, дядьку?

— По рогах...

— Справді... Я й не помітив, що в неї усього два роги!..

ЧОГО ГИКАЄШ?

— Іване, лови сокиру!

— Ги!..

— Чого гикаєш, кажи, чи зловив...

ОТ ТАК БРЕХУН!

— Ну й брехун цей Степан,— скаржитесь чоловік приятелеві.

— Чого це раптом?

— Вчора ввечері я розказав йому, що бачив рогатого зайця, а сьогодні він вже бреше, буцімто вранці його спіймав!..

ПОЖАЛІВ

— Татусю, дай мені три карбованці! — просить син.

— А навіщо вони тобі?

— Дати бідній жінці, що на розі просить.

— Чого це раптом її пожалів?

— Як чого? Вона ж цукерки продає!..

ЧЕРЕЗ ЖІНЧИНУ БРЕХНЮ

Лікар звертається до пацієнта:

— Що примусило вас стрибати із шостого поверху?

— Брехня жінки!

— Чоловік повинен мати характер,— сказав лікар,— не треба було одразу стрибати з вікна!

— А як бути з її чоловіком, про якого вона збрехала, що його нібито нема?

УЖЕ ПРИДБАЛА

У продовольчий магазин зайшла жінка і каже:

— Продайте мені дріжджів, хліб думаю спекти.

— А не на горілку? — запитує продавщиця.

— То що ви?! На горілку я купила ще на тому тижні.

МАКІТРА

Одна сусідка свариться до другої:

— Як тобі не соромно! Вже місяць, як макітру взяла, а досі не повертаєш! Розбила, либонь?

— От скажеш таке! По-перше, я в тебе ніякої макітри не брала, по-друге, вона вже тоді була тріснута, а по-третє, я вже давно її тобі віддала!

МАЄ НЮХ

— Ти бачив? Кінь хотів вкусити мене за голову.

— Має нюх, почув полову.

НЕ ДОЛЕТІВ

Йдуть по горі два верхолази, Іван і Петро. Несподівано Іван зривається зі скелі і падає в гірську ущелину. Петро через кілька секунд гукає:

— Іване! Ти живий?

— Живий!

— Руки-ноги цілі?

— Цілі.

— Тоді піднімайся наверх!

— Не можу.

— Чого?

— Ще не долетів!..

— Диви, яке старе луб'я, а на нас задивляється.

«УКРАЇНСЬКИЙ АНЕКДОТ»

Центр сатири та гумору «Асоціація «Всесміх»

Упорядкування
П. Булая
Художнє оформлення
А. Василенка

Редактор
О. Харченко
Технічний редактор
А. Обертинський

Здано до набору 15.11.91.
Підписано до друку 9.12.91.
84 × 108/32. Папір книжково-журнальний.
Гарнітура літературна.

Високий друк.
2,3 умовн. друк. арк. 2,92 умовн. фарб. відб. 1,4 обл.-вид. арк.
Тираж 100 000 прим. Зам. 1—3636.

Центр сатири та гумору «Асоціація «Всесміх», м. Київ, а-с 942.
Головне підприємство республіканського виробничого об'єднання
«Поліграфніга», 252057 Київ, вул. Довженка, 3.